

DOMOVNÍK

č. 7 – PRÁZDNINY 2010

CITÁT MĚSÍCE: „Bohatství jest úhoř a chudoba ježek!“

Václav Kliment KLICPERA, český spisovatel a zakladatel českého dramatu

Dále čtete:

- Desetinásobná máma v Neškole (str. 3)
- Interview s Lubomírem Blechou (str. 4)
- 4. ročník fotosoutěže Můj svět (str. 5)

Charita Opava připravuje výstavu unikátních fotografií z hospiců

Když se to vezme kolem a kolem, každá fotografie je skvostem, zázrakem zachycujícím neopakovatelný okamžik. Mnohokrát si to uvědomíme po letech, když si prohlížíme staré fotky. Jindy ale ubíhající čas nehraje žádnou roli. Žaseme nad něčím, co někdo vyfotil včera...

Putovní fotovýstavu, nazvanou „Nevšední tvář radosti“, tvoří soubor pětačtyřiceti velkoformátových fotografií z hospicového prostředí autorů Hannah Bartíkové a Lukáše Tona. Organizátorem je Asociace poskytovatelů hospicové paliativní péče a protože náš mobilní hospic „Pokojný přístav“ je členem této asociace, má nyní Charita Opava čest představit tyto unikátní fotografie také Opavanům.

Úkolu se chopila Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení, a jak uvedla její vedoucí Petra Thiemlová, je to dobrá příležitost přiblížit veřejnosti téma, které není příliš populární. „Smrt, ač je všudypřítomná, jsme si zvykli potlačovat do pozadí. Neradi slyšíme, když někdo těžce onemocní, neradi na smrt myslíme, bojíme se jí. Je to sice přirozené, když se ale ohlédneme

do minulosti, zjistíme, že tehdy bylo přirozené umírat doma mezi svými. Mnozí netuší, že ani dnes není nezbytné proležet poslední měsíce života v izolaci od rodiny a přátel na nemocničním lůžku. K tomu slouží právě hospicová péče, které je výstava věnována.“

Mobilní hospic „Pokojný přístav“ vznikl před třemi lety jako nové středisko Charity Opava a dosud je jediný v Opavě. Je určen lidem, kteří už prošli veškerou možnou léčbou a jejich stav je nezvratný. Lze jim poskytnout již jen paliativní péči, při níž je možné léčit pouze příznaky, hlavně ulevit jim od bolesti. Vedoucí „Pokojného přístavu“ Libuše Smějová říká, že dnes již existují skutečně účinné způsoby, jak bolest ztlumit na únosnou míru. To je v tomto případě podstatné. Služba je nepřetr-

žitá, v týmu jsou kvalifikované a zkušené zdravotní sestry, onkolog MUDr. Petr Štěpánek a také kněz otec Josef Motyka, který se stará o duchovní potřeby klientů. Hospic rovněž spolupracuje s lékařkami z Ambulance bolesti a z onkologické ambulance.

Vystavené fotografie tak mohou napovědět mnoha lidem, kteří musí řešit to smutné dilema, zda si nevyčlepnout nemocného nechat doma nebo se spolehnout na nemocniční péči. „Pokojný přístav“ se v průběhu tří let postaral o přibližně stoosmdesát klientů, a jak podotkla Libuše Smějová, několikrát během tohoto období jel téměř nadoraz: „V loňském roce jsme už byli na hranici svých možností a málem jsme byli nuceni udělat stop stav. Nakonec jsme ale nikoho odmítnout nemuseli. To jsem byla ráda, protože jsme tu od toho, abychom pomohli lidem, kterým už moc času nezbyvá, prožít závěr života důstojně v podmínkách, na jaké jsou zvyklí.“

Výstava „Nevšední tvář radosti“ bude instalována v prostorách Minoritského kláštera na Masarykově ulici v Opavě. Vchod je naproti vchodu do Denního stacionáře pro seniory.

Veřejnosti bude přístupna zdarma od 30. července do 25. srpna, vždy od 7 do 15 hodin.

Ještě předtím, ve čtvrtek 29. července, proběhne komorní vernisáž za účasti odborné lékařské obce, sponzorů a představitelů opavských institucí. Průvodní slovo na téma smrti a důstojného odcházení z tohoto světa přednese mediální poradce Charity Opava Ivo Mluděk.

Slovo ředitele

Malé poohlédnutí

Z a č a l y prázdniny, doba dovolených a odpočinku. Zároveň jsme se přehoupli do druhé poloviny roku, což vybízí k malému bilancování. Lze říci, že pro nás v Charitě to bylo docela dobré období. Rok jsme zahájili už tradičně Tříkrálovou sbírkou a vaše štědrost byla obdivuhodná. V únoru jsme spustili nové webové stránky, které se těší vašemu zájmu.

Postihla nás ale také nenahraditelná ztráta, to když na věčnost odešel otec Josef Veselý, který by v červenci oslavil 81. narozeniny. V dubnu jsme pak komorně uctili dvacáté výročí od našeho vzniku a celé uplynulé dvacetiletí se nám podařilo dostat na stránky vzpomínkové publikace, kterou jsme vydali. Velice úspěšná byla sbírka šatstva. Naplnili jsme s přičiněním stovek Opavanů čtyři vagony pro Diakonii Broumov a pomohli tak mnoha potřebným. Radost nám dělal fakt, že naše chráněné dílny měly po celý půlrok dostatek zakázek a že vzrůstal zájem i o řadu dalších našich služeb. Velmi se vydařila akce opavského Okresního fotbalového svazu „Pomozte postiženým dětem“, které jsem se v Kravařích zúčastnil. Byl to opět velký zážitek. Organizátorům a všem, kteří projevíli solidaritu a už po deváté podpořili stacionář Mravenček, ze srdce děkuji.

Všem zaměstnancům Charity pak upřímně přeji, abyste prožili krásné léto podle svých představ. Za svou práci si to plně zasloužíte. Věřím, že si odpočnete a plní nových sil se vrátíte do služby. Vzhledem k čerpání dovolených vás během léta bude čekat více práce než obvykle, protože budete muset nahradit své kolegy. Vím, že to zvládnete.

Jan HANUŠ, ředitel

PRÁZDNINY

Prošli jsme auditem

Jak uvedl zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schafartzik, všem zaměstnancům patří pochvala za jejich pozitivní přístup k našemu systému kvality a environmentu. Díky snaze pracovníků Charity a zapojení všech jsme úspěšně prošli 2. periodickým auditem, který proběhl ve dnech 16. - 17. června a ukázal, že se ubíráme správným směrem.

PRÁZDNINY

Potíže se serverem

V červnu nás v Charitě potrápila klimatizace v serverovně. Zkolabovala a rázem tam stoupla teplota na 50 stupňů Celsia. Poté vznikly komplikace s jedním harddiskem, který omezoval práci celého serveru, včetně účetního softwaru Vema. Tento stav trval dva dny, než se podařilo dát vše do pořádku.

STALO SE

• Povodně na Opavsku

Velká voda, která se počátkem června prohnala částí Opavska, nadělala škody především ve Stěbořicích a ve Zlatníkách. Jak uvedla Veronika Fussová, koordinátorka pro popovodňovou pomoc za Charitu Opava, starostům zatopených obcí byla okamžitě nabídnuta pomoc. Do Stěbořic a Zlatníků ještě týž den putovaly čistící prostředky a po pěti vysoušecích zdiva, které jsme zajistili z Diecézní charity ostravsko-opavské. Oběma obcím a také Kobeřicím bylo posléze předáno 500 repelentů proti komárům, které rovněž dodala Diecézní charita ostravsko-opavská. O materiální pomoc, jako metly, lopaty, smetáky, hygienické a dezinfekční potřeby, kterou jsme nabídli zprostředkovat na našich webových stránkách a v regionálním tisku, zatím neprojevil nikdo zájem.

• Výlet do ostravské ZOO

Krásné zážitky si odváželi klienti Denního stacionáře pro seniory a sociálně terapeutické dílny Radost z výletu do ostravské Zoologické zahrady. Jako vždy, je-li akce naplánována dlouho dopředu, vládly obavy z toho, jak se zachová počasí. „Ráno, než jsme vyjeli, jsme si říkali, že zase až tak moc pěkně počasí s teplotou přes třicet stupňů jsme nepotřebovali, ale bylo to určitě lepší, než kdyby pršelo,“ sdělila redakci vedoucí stacionáře Jana Řehulková. Tropicke vedro nakonec všichni přežili v pohodě, v ZOO je totiž dostatek laviček ve stínu. Klienti obou středisek si dobře rozuměli. Znají se z různých akcí, které Denní stacionář pro seniory a sociálně terapeutická dílna Radost pro své klienty pořádají společně. V ZOO se všem velmi líbilo a nejvíce času strávili u veselých opicěk a ledních medvědů.

KALENDÁRIUM

* **V červenci 1993** byl ukončen 2. charitní ošetrovatelský kurz blahoslavené Zdislavy.

* **25. srpna 1995** byla zorganizovaná charitní pouť na Velehrad.

* **V červenci a srpnu 1997** jsme uspořádali ozdravné pobyty dětí ze zaplavených oblastí Opavska a Bruntálska.

* **8. července 2000** se uskutečnila zahradní slavnost ve Vlastovičkách.

* **26. srpna 2008** zemřel otec František Bureš.

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš oslavil v červnu kulaté narozeniny

Červnové čtyřicátiny ředitele Jana Hanuše patřily bezesporu k nejvýznamnějším společenským událostem našeho charitního života. Počasí přálo. Rtuť na teploměru se ve čtvrtek 10. června vyšplhala nad třicet stupňů a oslava v kruhu zaměstnanců se tak mohla uskutečnit pod blankytně modrým nebem na nádvoří Charity.

Vůně grilovaných vepřových kýty, která se začala vzduchem linout kolem čtrnácté hodiny, byla signálem toho, že oslava začíná.

Slavnostně naladěni Charitáci se shromáždili venku s dárky, kyticemi a každý osobně svému řediteli popřál a potřásl si s ním rukou. „Mám radost především z toho, že lidé přišli a moc mně potěšila jejich nádherná blahopřání. Mnoho spoluzaměstnanců mi vyjádřilo svou podporu, říkali, že mi drží palce v práci a toho si velmi cením. Je to pro mně hodně povzbuzující,“ řekl Jan Hanuš, který byl ten den neustále v obležení gratulantů.

Vládla příjemná neformální atmosféra a lidé se dobře bavili. Nechyběl ani kolektiv Denního stacionáře pro seniory, který byl dopoledne s klienty v ostravské ZOO na výletě. „Bylo pořádné vedro. Vrátili jsme se utahaní, ale příležitost přijít popřát panu řediteli, bychom si nemohli nechat ujít. Bylo to tady strašně fajn a během chvilky z nás ta únava spadla,“ řekla za všechny své kolegy vedoucí stacionáře Jana Řehulková.

Darů bylo nepočítaně a některé i dost kuriózní. Tak například dort, vytvořený ze čtyřiceti koblih, polena do krbu či obří nafukovací kosatka.

„Až zase přijdou povodně, budu mít na čem odplavat,“ komentoval dárek pan ředitel, který v tu chvíli ani netušil, jak složité bylo nafouknutou kosatku dostat do auta, kam se sotva vešla a přepravit ji v tom horku a v dopravní špičce až do Jaktáře. Mezi dárky byly také knížky, lahve vína, med, nádherný polštář a plno dalších věcí a květin. Originální pozornost přinesl mediální poradce Ivo Mludek, který dárek koupil během své nedávné cesty do Izraele a zabalil jej do výtisku tamních novin. Ještě, že tu pan ředitel měl i svou paní a dceru Marušku. Ta se činila a taťkovy dárky ukládala do velkého koše.

Ředitel Jan Hanuš pak pro gratulanty přichystal právě letní pohostění. Grilované vepřové kýty, zeleninové a nudlové saláty, čepované pivo. Těmto svodům snad nikdo neodolal. A tak jediný, kdo se nezastavil ani na okamžik, byla asistentka ředitele Lenka, která neúnavně krájela plátky šfavnatého masíčka s křupavou kůrčičkou. Šlo na dračku, stejně jako chladné pivo.

„Chci všem poděkovat za to, jak příjemně odpoledne mi připravili a také za všechny krásné dárky a blahopřání,“ vzkázal Charitákům dojatý ředitel Jan Hanuš. Svě kulatiny nebere nikterak dramaticky: „Ze všech stran dnes slyším, že čtyřicátkou nic nekončí, a že to nejlepší teprve přijde. Tak se nechám překvapit,“ řekl na závěr s úsměvem.

Velký výprodej v Krámku u Josífka

Charitní Krámeček u Josífka mění sortiment. Od září v něm budou k dostání především výrobky našich chráněných dílen, v nichž pracují zdravotně postižení. Toto zboží bylo dosud nabízeno spíše jako okrajový sortiment.

„V poslední době nás překvapila značná poptávka po originálních dekorativních i užitkových předmětech. Lidé vědí, že se v chráněných dílnách Charity Opava vyrábějí nádherné věci z keramiky a textilu, například

hračky, ubrusy, křesťní roušky, tkané koberečky a další výrobky. Právě o toto zboží se zajímají a rádi by měli větší výběr. Někteří nakupující naše výrobky vyhledávají členě, chtějí pro někoho originální dárek a navíc by

rádi podpořili zdravotně postižené tím, že si od nich něco koupí,“ uvedla Eliška Heiderová, vedoucí Krámku u Josífka, která má jasno v tom, jaký sortiment zákazníci lákají.

Aby se v Krámku u Josífka uvolnilo místo na nové zboží, uskuteční se během prázdnin velký výprodej. Eliška Heiderová avizuje markantní slevy v rozmezí od dvaceti do šedesáti procent, a přestože teprve začalo léto, lidé si budou moci v předstihu nakoupit třeba už vánoční dárky. A to opravdu levně.

V nabídce zlevněného zboží jsou hlavně dětské peřiny, polštářky, bižuterie, korálky, křesťanská literatura, svíce, výběrná mešní vína, vonné esence, sprchové a koupelové oleje, kříže, nádherné sošky světců a svaté obrázky. Vybrat si bude moci každý podle svého gusta. A dárky vám zde i krásně zabalí.

Srdečně vás zveme k nákupu, tato jedinečná akce se již nebude opakovat. Krámeček u Josífka najdete na Kolářské ulici v Opavě. Prodejní doba od pondělí do pátku od 9 do 17 hodin.

Kluci z Mravenečku na olympiádě

Tak nám proběhly další olympijské hry, a to přímo v Opavě. Nelekejte se, nikdo se nezbláznil... Na konci května se ve sportovní hale Základní školy na Mařádkově ulici uskutečnil už 8. ročník Olympijských her tělesně postižených sportovců. Akci pořádala Základní škola na Englišově ulici a Mraveneček byl při tom.

Pořadatelé připravili pro mladé sportovce ze třinácti vesměs speciálních škol z celého Moravskoslezského kraje tři sportovní disciplíny.

Soupeřilo se v běžích či takzvané slalomové jízdě na vozících, v hodu kriketovým míčkem nebo kuželkou a závěrečnou disciplínou byly skoky do dálky, respektive dojezd na vozíku na jeden zátah.

To podle toho, nakolik byli účastníci mobilní. Denní stacionář pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček se doposud zúčastnil všech olympiád a letos jej reprezentovali tři klienti - Kája Král a Martin Fabián v kategorii starších chlapců (mechanický vozík s plnou asistencí) a Marek Lokoč v kategorii starších chlapců (mechanický vozík s částečnou asistencí).

Asistenci našim sportovcům dělali pracovníci Mravenečku Stanislav Šindler, Eva Dubová a Jana Konopková. Nechyběl ani nový vedoucí Lubomír Blecha. Také on v roli asistenta. Z olympijských her byl nadšen stejně jako Kája, Martin a Marek. „Na podobné akci jsem byl poprvé, moc se mi líbilo, jak se všichni snažili dosáhnout co nejlepších výsledků a jakou z toho měli radost. Ta chuť zabojovat a vyhrávat je u postižených dětí stejná jako u zdravých,“ hovořil o svých pocitech Lubomír Blecha a neopomenul pochválit organizátory a sponzory za to, jak vše dobře připravili.

Handicapovaní sportovci z Mravenečku nezklamali. Navázali na úspěchy z minulých let a jak dodal vedoucí Lubomír Blecha, událost mohla být zvětšena v kronice stacionáře „zlatým“ písmem, protože zlato bylo. Ve své silně zastoupené kategorii získal Marek Lokoč pěkné šesté místo. Martin Fabián se umístil na druhém místě a z olympijského zlata se mohl radovat Kája Král. Oba chlapci dostali poháry, medaile, diplomy a další ceny. Ale ani Marek nemusel být smutný, také on si něco z her odvážel, nějaké ty dárečky, které mu jeho sportovní výkony budou doma připomínat.

Desetinásobná maminka vede Neškolu

Tři roky byla Petra Jochimová vedoucí Neškoly a za tu dobu se jí podařilo nastartovat skvělou spolupráci s maminkami, které v charitním mateřském centru hledaly nejen únik z každodenního stereotypu, ale také možnost seberealizace.

Teď Petra Jochimová odchází sama na mateřskou dovolenou, aby povila své čtvrté dítě. Po Marčétce, Vítkovi a Ondrovi se narodí buď Vojta nebo Liduška. Jak přiznala, po Neškole jí bude smutno, ačkoli při takovém záprahu, jaký jí se čtyřmi dětmi asi čeká, na nějaké smutnění moc času nebude. „Po celou dobu se mi s maminkami i jejich dětmi dobře pracovalo. Některé přicházely hned, když jim skončilo šestinedělí, to bylo pro nás

hodně povzbuzující. Velmi dobrou spolupráci jsme navázali s firmou Optys, se kterou jsme realizovali různé tvořivé programy,“ říká Petra Jochimová a dodává, že nejen na své středisko, ale na celou Charitu bude vzpomínat jen v dobrém.

Štafetu po Petře nyní přebírá Svatava Bláhová. Jak sama říká, do práce nastupuje po velmi dlouhé mateřské dovolené. Bydlí ve Zlatníkách a je maminkou deseti dětí

ve věku od osmi do čtyřiaadvaceti let. „Doma máme Zdeňka, Marii, Danielu, Markétu, Veroniku, Petra, Tomáše, Romana, Dominika a Martina,“ vyjmenovává potomky usměvavá paní Svatava bez jediného zaváhání. „Někdy se taky spletu a podaří se mi, že někoho pojmenuju jinak,“ usmívá se. Na svou „desítku“ je patřičně hrdá, děti jsou hodné a tři z nich už studují na vysoké škole. Práce s mrňousy a jejich maminkami ji těší. Říká, že malé děti jí už chyběly a protože její mateřská dovolená byla opravdu dlouhá, má dostatek empatie, aby se vžila do pocitů a potřeb ostatních maminek. Dobře ví, jak často si ženy na mateřské připadají izolovány od ostatního světa.

Svatava Bláhová věří, že se jí podaří navázat na práci Petry Jochimové. Především se jí líbí, jak se v Neškole daří, aby maminky a děti dělaly věci společně a doufá, že i ona vnese do nové práce něco z vlastních zkušeností a představ. Vzhledem k tomu, že se v mládí profesionálně věnovala latinsko-americkým tancům, možná mezi aktivitami Neškoly přibudou nějaké tanečky pro děti a snad i pro jejich maminky.

Stane se

• Linka důvěry

Od 1. července bude trvale omezen provoz Linky důvěry. Nyní můžete volat na čísla 553 616 407 a 736 149 142 v pondělí až pátek od 18 do 6 hodin a během víkendů a svátků od 10 do 6 hodin. Bezplatná linka 800 120 612 zůstává beze změn, vždy v sobotu od 19 do 21 hodin.

• Budou prodávat i o prázdninách

Také o prázdninách se Chráněné dílny sv. Josefa vydají za obchodem. Své výrobky nabídnou nejprve 16. července v Lázních Klímkovici a poté 25. července budou prodávat na Dostihovém a jezdeckém dni na závodě v Albertovci.

• Nové otočné vidle

Chráněná technická dílna ve Velkých Hošticích bude mít nové otočné vidle. Vděčíme za to Nadaci OKD, která na ně přispěla částkou 65 tisíc korun, stejnou sumu pak věnoval Moravskoslezský kraj. Děkujeme!

• Více aktivit

Středisko Chráněného a podporovaného bydlení už brzy rozšíří nejnavštěvovanější aktivity pro duševně nemocné na více dnů v týdnu. Jedná se o vaření a Setkávání.

• Budou oceněny?

Na letošní cenu sv. Vincence, kterou vyhlásila Charita České republiky, jsme nominovali dvě spoluzakladatelky Charity Opava a zasloužilé dobrovolnice Olgu Rampáčkovou a Annu Foldynovou, za které hovoří celý jejich dosavadní život. Držte palečky!

Napsali o nás

• Charita připravila Sluníčkové odpoledne

Sluníčkové odpoledne pro všechny dobrovolníky, zaměstnance Charity, příznivce i celou opavskou veřejnost pořádá ve středu 30. června Charita Opava. Navštěvníci si budou moci koupit výrobky Chráněných dílen sv. Josefa a zároveň si tyto dílny prohlédnout, nastínila mluvčí opavské Charity s tím, že přichází budou moci zakoupením přžte Sněhurka podpořit nemocné leprou.

Mladá fronta DNES,
28. června 2010

„V Mravenečku se vracím do dětských let,“ říká nový vedoucí stacionáře a zkušený pěstitel tykví Lubomír Blecha

Jeho jméno a název střediska, kterému už dva měsíce šéfuje, se k sobě docela hodí. Jedno i druhé pochází ze zvířecí, či spíše hmyzí říše. A protože z výběrového řízení na vedoucího denního stacionáře pro děti s kombinovanými vadami vyšel jako vítězný kandidát, máme od května Blechu v Mravenečku. Manažer Sekce sociálních služeb Hynek Závorka řekl, že Lubomír Blecha jej již během prvního osobního setkání přesvědčil svou bezprostředností: „Uměl navázat kontakt s dětmi a kvalifikovaně odpovídal na odborné otázky. Navíc si myslím, že je to veselý člověk, a to není nikdy na škodu.“

* Blecha je velmi odolná, na světě se drží již od třetího. Jak jste na tom vy? Práce v Mravenečku je nesmírně náročná. Fyzicky i psychicky, a také jistě vyžaduje velkou dávku odolnosti...

Ano, blecha je odolná, tak doufám, že jí svou práci v Mravenečku dělám radost a čest, a jsem tak hoden tohoto jména. Práce je náročná, ale tak jak se s dětmi osobně sblížíte a poznáváte jejich příběhy, když vidíte s jakou energií se perou se svým osudem, tak tu energii získáváte také. Hodně na mě zapůsobilo, když jsme nedávno byli s Mravenečkem na Olympijských hrách zdravotně postižených sportovců. To, s jakým nadšením se naši svěřenci pouštěli do všech disciplín, bylo úžasné a navíc korunováno úspěchem a velkou radostí z medailí. Takové momenty vám dodají hodně nových sil, kterých je v této náročné práci zapotřebí. A to se musím zmínit, jak mě pobavilo vzájemné povzbuzování a hecování našich účastníků se sportovci z jiných organizací. Byl jsem svědkem, že olympijské hry v jakémkoliv podobě jsou opravdu soutěží bez bariér.

* Co vás přivedlo k práci s handicapovanými dětmi?

O Mravenečku jsem před vyhlášením výběrového řízení vůbec neslyšel. Ani o tom, že je střediskem Charity, a to jsem se již v dobách svých studií na Slezské univerzitě setkal se zástupci Charity na konferenci Equal o podporovaném zaměstnávání. Takže jsem měl co dohánět. Nějaké zkušenosti jsem pobral, když jsem pracoval s nevidomými dospělými v občanském sdružení Kafira. I když se jedná o práci s handicapovanými, je to něco zcela nesrovnatelného, protože zde pracujete s dětmi a mládeží, zatímco v Kafire to bylo převážně se staršími lidmi. Tady v Mravenečku se člověk vrací do dětských let. Prožíváte jejich radost i starosti, stejně tak, jak je tomu u dětí bez handicapu. Když si dovolím zatím nabyté zkušenosti z těchto zaměstnání odlehčit, tak největší výhodou je fakt, že

děti projevují daleko více vděku za sebestmenší malíčkosti, na rozdíl od dospělých, kde se snese občas i nějaká ta kritika, že. To ovšem neznámá, že se případné kritice vyhýbám. Ale vrátím se k tomu, co mě přivedlo k této práci. Když jsem se poprvé objevil v Mravenečku, tak jsem byl seznámen a zapojen do aktivizační činnosti s Markem Lokočem a převapilo mě, že ač se jedná o chlapce s handicapem, má stejné nebo podobné zájmy jako zdravý kluk. Tou dobou mě bleskly hlavou zážitky z organizování Mezinárodního výtvarného plenéru v Krnově, kterého se účastnily výtvarně talentované děti od raného věku až do 18 let. Tak jsem si řekl, že pokud konkurz vyjde, tak práci s handicapovanými dětmi společnou s administrativou zkusím.

* Když jste se přihlásil do výběrového řízení, určité jste měl nějaké představy. Jaká je realita? A jak vás přijali vaši svěřenci?

Představa byla asi jako před každým nástupem do nového zaměstnání. Tak jak zpívá Karel Kryl ve své písni Anděl – „...co mě čeká a nemine“. Jak jsem se již zmínil, se svěřenci se postupně sblíží, prožívám s nimi jejich problémy i radosti. A díky kolegyním a kolegům z Mravenečku jsem do našich vzájemných mezilidských vztahů vplul přirozeně. Alespoň doufám.

* Nezadané Charitačky bude jistě zajímat, že jste zatím svobodný. Vyznáváte život singla nebo hodláte založit rodinu?

Tak na tuto otázku jsem si přizval staršího zkušenějšího kolegu. Ten mi poradil, že pokud jsem svobodný a nezadaný, což jsem, tak mám vyhlásit výběrové řízení. Třeba by se našla nějaká zájemkyně, která by se mnou trávila čas ve společnosti, další, která by se ráda účastnila na domácích pracích a ještě případně taková, co by byla

ochotná plnit manželské povinnosti. Například v rámci společné dovolené. A pokud bude konkurz u nějaké Charitačky, tak samozřejmě jdu do toho. Ale vzhledem k tomu, že jsem měl již čest poznat mužské kolegy z Charity, tak vím, že je zde silná konkurence.

* Svěřil jste se, že rád zahrádkujete. Máte zahradu? A co pěstujete? Kytky nebo zeleninu?

Z a h r á d k u vlastní rodiče společně s dědou. A jak je mi již od útlé -

ho věku vtlučeno do hlavy, zahrádku je nutné opečovávat alespoň tak jako ženu či jinou květinu. Já se ovšem spíše věnuji zelenině, konkrétně lilčkům a cuketám. Jsem zvědav, jaká asi bude při letošních změnách počasí sklizeň. Minulý rok byla velká úroda cuketa a to jsem zasadil pouze jednu rostlinku. S pěstováním na zahrádce je spojeno mnoho práce, to musíte porýt, plít, okopávat, přihnojovat, zalévat a nakonec sklízet, co jste zasal. Ať se jedná o květiny či zeleninu. Ale je to příjemná činnost.

* Co ještě rád děláte? Jak trávíte volný čas?

Kromě fotbalu a stolního tenisu rád jezdím na kole. Musí být ovšem dostatek fyzických sil. A i když v 31 letech by chlap měl být na vrcholu, tak musím přiznat, že už to není jako ve dvaceti, kdy jsem se sportu věnoval daleko více. Také mi nyní přibyla nějaká ta kila, takže jsem se vrhnul spíše na četbu zpravodajských tiskovin a poslouchání hudby. Právě teď mezi mé nejoblíbenější interprety patří Nelly Furtado či Owl City – Soví město. Mým největším hudebním zážitkem byl ovšem koncert skupiny Oasis, který se konal v Praze za dob mého studia. Za nejlepší filmové počiny považuji

Gibsonovo Statečné srdce a Smoljakův film Na samotě u lesa. V poslední době jsem se také hodně věnoval anglickému jazyku. Před nástupem do Mravenečku jsem navštěvoval rekvalifikační kurz angličtiny, a abych řekl pravdu, řešil jsem velké dilema, zda přerušit každodenní intenzivní studium a nastoupit do zaměstnání v Charitě nebo studium angličtiny dokončit. Mraveneček zvítězil, takže se nyní angličtině věnuji jen jako samouk. Času už je ale málo.

* Blíží se čas dovolených. Chystáte se někam? Jak si představujete ideální dovolenou?

Chystám. Na přelomu srpna a září pojedeme s bratrem a několika přáteli do Itálie. Největší zážitek mám zatím ze zahraniční pracovní cesty do řeckých Atén. Ta atmosféra, kdy na vás na Acropolisu „dýchnou“ řecké báje a mýty, je prostě úžasná. A vzhledem k tomu, že Atény jsou přístavní metropole, tak si přesně představuji ideální dovolenou – u moře. Ovšem vysněnou zemí je Švédsko a vysněným městem Stockholm, který je rovněž mořským přístavem. Švédsko je pro mě vzorem vyspělé země.

* Začal jste pracovat v Charitě, tak možná máte i nějaký vztah k charitě jako takové. Přispíváte někdy na dobročinné účely?

Co se týče přispívání na dobročinné účely, v minulosti jsem si občas zakoupil charitativní časopis Srdce, ale v případě, že mě někdo osloví s žádostí o pomoc, ať již finanční či jinou, snažím se pomoci cíleně a to spíše konkrétní věcí a v rámci svých osobních možností.

* Na co se v nejbližší době nejvíce těšíte?

Na slunné léto a setkání s přáteli v Praze a Itálii.

* Děkuje se za rozhovor.

LUBOMÍR BLECHA

NAROZEN: 21. 2. 1979

BYDLIŠTĚ: Opava

RODINA: svobodný

STUDIUM: Slezská univerzita, obor sociální politika a sociální práce

ZAMĚSTNÁNÍ: Městský úřad v Krnově, TNS Aisa, Kafira Opava, Charita Opava

ZÁLIBY: sport, zahrádkaření

Připravujeme 4. ročník fotografické soutěže „Můj svět“ pro zaměstnance a dobrovolníky Charit České republiky

Ředitel Charity Opava
vyhlašuje
4. ročník fotografické soutěže
„Můj svět“
pro pracovníky a dobrovolníky
Charit v České republice
v těchto kategoriích:

1. Portrét

2. Umíme si hrát

Pravidla soutěže

- zapojit se mohou zaměstnanci a dobrovolníci Charit v České republice
- lze zaslat maximálně 3 snímky do každé kategorie
- doporučený formát snímku 3 : 2
- fotografie nesmí být oceněna v jakémkoliv předchozí soutěži
- nezapomeňte přiložit kontakt, číslo kategorie a název své Charity
- fotografie zasílejte v digitální podobě do 30. září 1010 na uvedený kontakt

V porotě zasednou **Prof. Mgr. Jindřich Štreit**, profesionální fotograf a pedagog na Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské Univerzity v Opavě a **Mgr. Jiří Siostrzonek, Ph.D.**, pedagog na ITF FPF SU v Opavě.

Všechny soutěžní snímky budou po vyhodnocení zveřejněny na webových stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz. Předání cen se uskuteční při slavnostní vernisáži nejlepších fotografií koncem října. V prodeji bude nástěnný kalendář s oceněnými fotografiemi z minulých ročníků. Vítězové jednotlivých kategorií budou oceněni.

Své fotografie zasílejte na adresu: burda@charitaopava.cz

Amorek vystřelil svůj šíp a zasáhl Květoslavu a Pavla

Už při vstupu do obchůdku v Ternu, v němž se prodávají výrobky Chráněných dílen Vlašovičky, na člověka dýchne pohoda. Vytvářejí ji dva lidé za pultem, kteří působí jako dva holoubci. Je poznat, že jsou spojeni zvláštním poutem, a že tím poutem nejsou jen snubní prstýnky, ale naprosté souznění jejich duší.

Manželé Květoslava a Pavel Marušákovci pracují v Charitě Opava již osm let, poslední dva roky prodávají v Ternu. Do Charity je přivedla náhoda. Před lety uspořádala opavská Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých exkurzi do Chráněných dílen sv. Josefa. Zúčastnili se jí také Květa a Pavel. Domů do Bruntálu se pak vraceli plni dojmů. Ona bývalá telefonistka, on bývalý uvaděč v kině – a ani jeden z nich tehdy neměl práci...

„Viděli jsme, že v dílnách pracují hlavně zdravotně postižení lidé, a když jsme si pak večer o tom povídali, tak jsme si říkali, jak by to bylo krásné pracovat společně v Charitě,“ vzpomíná paní Květa. Ani jeden z manželů to nikdy

neměl jednoduché, oba jsou od osmnácti let v plném invalidním důchodu. Květoslava celý život zápolil s následky dětské mozkové obrny a dodnes má potíže s jemnou motorikou, Pavel má vrozený šedý zákal.

Už za pár dnů po exkurzi se znovu vypravili do Charity a štěstí jim přálo. „Začali jsme se zaučovat nejdříve v keramické dílně, také jsme motali klubička, z nichž se tkaly koberečky, chodili jsme dělat do stolárny anebo žehlit do šicí dílny. Prošli jsme vším a rádi,“ říká pan Pavel a dodává, že v roce 2007 společně přešli do Chráněné dílny ve Vlašovičkách. Do obchůdku chodili prodávat nejprve zkušebně a hned od začátku je to chytlo za srdce. „Pak nás oslovila paní Benn-

ková, jestli bychom nechtěli chodit na odpolední směny. Co víc jsme si mohli přát? Bavi nás, když jsou lidé spokojení a když naše výrobky chválí, a to dělají pořád,“ směje se Květa. Poté, co obslouží pár zákazníků, kteří nevědomky potvrzují její slova, vypráví i o tom, jaké mají štěstí, že se potkali. „Tehdy už ani jeden z nás nepočítal, že zakotví v nějakém svazku. A vidí-

te, Amorek vystřelil svůj šíp, právě když jsme byli před sedmnácti lety na rekondičním pobytu a byla z toho láska na první pohled i na celý život. Žijeme jeden pro druhého a ještě spolu můžeme i pracovat. To je úžasné.“ V tu chvíli se podívají na sebe. Lehounký úsměv, hra očí a člověk pochopí, proč tyto lidé nemluví o životních trampotách, kterých si zažili víc než dost...

Sluníčkové odpoledne v záplavě slunce

Letošní Sluníčkové odpoledne, které se uskutečnilo ve středu 30. června, nezůstalo svému názvu nic dlužno. Slunce páliło ostrošest, ale obavy z toho, že by se lidé v parném dni vypravili raději někam k vodě, se ukázaly jako liché. Možnost strávit s dětmi v Charitě odpoledne, plné her a zábavy, využilo více než pět set lidí.

Přípravy probíhaly už od rána. Vyznamenali se především pracovníci Chráněných dílen sv. Josefa, kteří vyzdobili celý areál barevnými fáborky. Sluníčkové odpoledne začalo slavnostním předáním nového automobilu. Mobilní hospic Pokojný přístav jej dostal od Nadace ČEZ a předat ho přišel opavský primátor a člen dozorčí

rady Nadace ČEZ Zbyněk Stanjura. Stylově vůz pokropil šampaňským a popřál aby jezdil bez závad a bez nehod. Neopomenul rovněž vyjádřit svůj hluboký obdiv k charitním sestřím a vyzdvihl důležitost služby, kterou Pokojný přístav poskytuje nevyčísitelně nemocným lidem v terminálním stádiu choroby.

Pak už ředitel Charity Jan Hanuš popřál všem příjemnou zábavu. Tu zahájil krátký kulturní program, který si nacvičili klienti sociálně terapeutické dílny Radost. Taneční vystoupení, podbarvené hudbou legendární ABBY, jim vyneslo velký aplaus. Zaměstnanci Charity připravili pro děti spoustu her a soutěží. Každá snaha byla odměněna sladkostí nebo malým dárekem a tak všude vládla radost a veselí. Mezi různými disciplinami si děti mohly zařadit ve skákacím

hradu, zatočit kolem štěstí nebo se projet na oslíkovi. S velkým nadšením pak malí návštěvníci uvítali nanuky, které byly příjemným osvěžením a rozdávaly se zdarma. Pozornost malých i velkých upoutala také improvizovaná výstava obrazů klientů. Jako galerie posloužila charitní zahrada.

Lidé si Sluníčkového odpoledne užívali, dostali však také možnost pomoci malomocným, kterým dobrovolnice Charity Opava pletou obvazy. S tím, jak se počet pletárek rozrůstá, je potřeba stále většího množství příze. Přichází si tak mohli koupit klubíčka a hned je darovat na tuto bohubilou činnost. Jak uvedla Jana Řehulková, která přízi prodávala, lidé měli srdce otevřená a nejen, že si klubíčka kupovali, ale také se zajímali o vše, co tato nevyčísitelná choroba obnáší.

Jana: „Každý člověk musí nést nějaký ten kříž!“

Je to taková normální usměvavá paní na prahu šedesátky, zdravím kypící a pečlivě upravená, jen při chůzi si pomáhá hůlkou. Na první pohled působí jako úřednice nebo učitelka. Mohla by to být něčí máma, která prochází Kylešovskou ulicí. Možná jde nakoupit do blízkého supermarketu.

Všechno je ale jinak. Jana Surovcová míří do Setkárny Chráněného bydlení, kterou provozuje Charita Opava. Není ani úřednice, ani učitelka a není ani mámou. Je to žena, která od života nedostala nic, než „tuny“ tabletek, které je nucena polykat už od svých čtrnácti let. Tehdy onemocněla schizofrenií. „Myslím si, že příčinou byly rodinné poměry. Rodiče spolu špatně žili, doma vládlo neustálé napětí a já jsem tím odmalíčka trpěla. V pubertě se to projevilo těžkými depresemi,“ vrací se na počátek paní Jana. Už od osmých tří-

dy brala silná antidepresiva, která ale měla opačný účinek. Místo aby ji vrátila do života, spíše ji od něj vzdalovala. Zatímco její spolužačky prožívaly první platonické lásky, ona byla utlumená a unavená. Po základní škole se šla učit kašeřnicí, ale byla spavá a nemohla se soustředit. Ostatní ji šikanovali. V šestnácti letech se ocitla v opavské Psychiatrické léčebně. Zpátky do učení se již nevrátila. „Styděla jsem se za to, že jsem byla v léčebně a bála se, že by to bylo ještě horší.“ Již ve dvaceti letech skončila v plném invalidním důchodu. Protože

byla věřící, přála si stát se řadovou sestrou u sester Cyrilometodějek. Čekali ji jen další zklamání. Žádná kongregace nestála o kandidátku s dušením onemocněním. Ani doma pro ni neměli, kromě maminky, příliš pochopení. „Brala jsem silné prášky a prakticky jsem nebyla schopna žádné činnosti. Myslela jsem, že to tak prostě musí být, ale v rodině si mysleli, že jsem líná. Otec se za mně styděl. Moji nemoc bral jako hanbu. Cítila jsem se méněcenná a moc jsem tím trpěla.“ Teprve po deseti letech jí lékařka změnila léky a paní Jana jako by se probírala z dlouhého spánku. Po smrti maminky se seznámila s maminkou kněžze z farnosti, kam chodila do kostela. „Tě paní se oběsila dcera, která byla také duševně nemocná a ona časem začala ve mně vidět tu svou Jiřinku. Její syn, kněz Augustin Šváček, mi pak v roce 1992 zařídil, že jsem mohla nastoupit do kláštera ve Slavkově u Opavy.“ Dnes žije v Charitním domově pro řeholnice na Kylešovské ulici a je členkou 3. sekulárního řádu sv. Františka, což znamená, že nechodí v hábitu a jejím úkolem je hlásat evangelium a žít tak, aby byla příkladem. To ji naplňuje. Další smysl života

našla v poezii, kterou píše už pět let. S pomocí sestry Ivony Országové z opavské Psychiatrické léčebny se jí podařilo vydat útlou sbírku nazvanou „Cesty poznání“, kterou si sama ilustrovala. Lyrické básně vycházejí přímo z nitra a zcela zákonitě se v nich odráží její celoživotní strádání. Paní Jana byla za svůj život sedmnáctkrát dlouhodobě hospitalizovaná v různých psychiatrických léčebnách.

Přestože mnohokrát přemýšlela o sebevraždě, nakonec ji vždy zachránila její víra v Boha. „Každý člověk musí nést nějaký ten kříž a věřit, že to utrpení bude mít jednou vynahrazeno. Nelze se opírat jen to tento svět, život tady trvá pouze chvíli,“ říká smířeně.

Dnes je jí dobře. Naše setkání je u konce a Jana Surovcová spěchá do Setkárny Chráněného bydlení, kde se scházejí klienti s duševním onemocněním a kde našla své zázemí. „Jsem ráda ve společnosti lidí, kteří jsou na tom stejně jako já. Není mezi námi tolik bariér...“

Utrpení, samota, únava, vykořevení a bezbřehý žal – to byli a dosud jsou životní soupeřníci paní Jany, přesto je dnes ráda, že tady ještě je a jak říká - jde dál.

Štěpánek dostal obleček i klobouk

Není žádným tajemstvím, že švadlenky z Chráněných dílen sv. Josefa dokáží úplná kouzla. Vedoucí šicí dílny Ilona Michalčíková říká, že není problémem obšít celou kuchyni od sedáků na židle, přes ubrusy a prostírání až po závěsy na okna.

To je ale jen zlomek toho, co všechno se zde vyrábí. Prohlídka dílny není na pár minut. Na zdech visí nejrůznější dekorativní předměty, jako například textilní figurky zvířátek, panenky a panáčky, pohádková stvoření. Právě zde šikovně ruce vytvářejí na zakázku hasičského záchranného sboru populární dráčky Hasíky. Ilona Michalčíková pak ukazuje ložní soupravy v kvalitě, o jaké se lidem zvyklým nakupovat v supermarketech, už ani nezdá, dětské hrací deky, kapsáře na hračky nebo školní pomůcky, tašky, pytlíky na cvičky, ubrusy pro restaurace, ochranné návleky... Prostě k máni je zde cokoli, co si zákazník může přát a šijí zde i z doneseného materiálu. Dalším esem v rukávu šicí dílny je nový vyšivací stroj, řízený počítačem. Díky němu zde mohou vyšívat nádherné kresní roušky, firemní loga i vlajky.

A právě do šicí dílny vyslala nedávno své SOS bývalá pracovnice oddělení PR Ludmila Vicherková – Slaninová. „Chtěla jsem obleci našeho Štěpánka na svatbu mé sestry, a když jsem se po obchodech ptala po vestě a kalhotách pro půlroční miminko, koukali na mně všude jako na blázna. O klobouku jsem se už raději ani nezmiňovala. Pochopení a rychlou pomoc jsem našla v šicí dílně Chráněných dílen sv. Josefa,“ říká pochvalně paní Lidka a vytahuje fotografie, aby ukázala, jak se dílo podařilo. Obleček i klobouk nastříhala Mirka Wolfová a ušila je Milada Kallerová. Ta skromně říká, že to zase tak složité nebylo. „Zkusili jsme mu klobouk od vodníka, seděl mu, tak jsme ho ušili.“ Konfekce se zde nešije, podle Ilony Michalčíkové to byla mimořádná záležitost. „Když tady Lidka pracovala, vždy nám vyšla vstříc a když jsme viděli jak je nešťastná, tak jsme jí vyhověli.“ Malému Štěpánkovi to ve vodnickém kloboučku opravdu moc slušelo. Ještě důležitější však možná je skutečnost, že v Charitě pracují citliví a ochotní lidé nejen na místech, kde je pomoc druhému přímo v popisu práce.

Sportovci a podnikatelé pomohli

Již 9. ročník charitativní akce „Pomozte postiženým dětem“ se uskutečnil 26. června v Kravařích. Akci každoročně pořádá Okresní fotbalový svaz Opava a výtěžek je určen Dennímu stacionáři pro děti s kombinovanými vadami Mravenček.

Odpoledne bylo zasvěceno fotbalu. V turnaji sponzorů se utkaly týmy Hanácké Kyselky, Závažné Poruby, Starostů, O2 Telefonica a Oostroje. Je vidět, že oblíbená minerálka svědčí dobré kondici, protože právě mužstvo Hanácké Kyselky turnaj s přehledem vyhrálo. Hlavním tahákem odpoledne pak bylo utkání mezi Sportovními osobnostmi Opavska a Starou gardou Opavy, které skončilo remízou 4:4. Fotbalové fajnšmekry zajímal hlavně výkon Lumíra Sedláčka, hvězdy polských prvotligových mužstev.

Večer, po vyhlášení výsledků turnaje, přišla na řadu dražba obrázků dětí z Mravenčku. Namalovali je Michal Toběrný, Jakub Dressler,

Jakub Michalík, Daniela Heiserová a Karel Král a všechny dohromady se vydražily za 3.700,- Kč. Poté následovalo předávání šeků od významných sponzorů. Celkový výtěžek letos činil 269.550,- Kč a pro Mravenčka jej s díky převzal ředitel Charity Opava Jan Hanuš, který uvedl, že hodnota šeku je znásobena tím, jaká je v současnosti situace ve firmách. Během všech devíti ročníků této ušlechtilé akce se vybralo 1.269.555,- Kč. Podle jednoho z organizátorů Andree Drastika bude tato akce pokračovat i v dalších letech, a jak prozradil ředitel Jan Hanuš, je zcela možné, že Charita Opava postaví fotbalové mužstvo a již příště se zúčastní turnaje.

••• Inzerce Charity

Poděkování

• Za finanční pomoc

Děkujeme paní **Anně VALEČKOVÉ** z Kylešovic za finanční pomoc. Paní Valečková přispěla pěti sty korunami na nákup příze Sněhurka, z níž se pletou obvazy pro malomocné. Srdečně děkujeme a Pán Bůh zaplat!

Klub svaté Anežky

• Za pomoc na výletě

Každá akce, která se koná mimo prostory Denního stacionáře pro seniory, je velmi náročná. Klienti potřebují různé dopomoci a náročnější asistenci. Přes tento fakt jsme chtěli splnit přání našich klientů a jet s nimi na výlet do ostravské ZOO. Chci poděkovat Zuzce, Růzence, Staňovi, Daně Výtiskové z CHPS, Drazce a Vladimíru Ziffrovým, Markétce Bláhové a Pavle Lokočové za to, že jsme to společně tak krásně zvládli a že naši klienti byli šťastní. Móóoc všem díky!

Jana ŘEHULKOVÁ

Náš tip

• Oslavy sv. Cyrila a Metoděje

Letošní oslavy svátku patronů našeho Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách proběhnou ve dvou dnech. V neděli 4. července bude odpoledne dům otevřen široké veřejnosti a ve 14 hodin se tam uskuteční slavnostní mše svatá. Na pondělí 5. července připravila obec Vlastovičky s místními hasiči zábavní program na blízkém hřišti, a to od 15 hodin. Den vyvrcholí večerní taneční zábavou.

••• Listárna Domovníka

Vážený pane řediteli,

dovolte nám ještě jednou poděkovat nejen za profesionální přístup, ale především za lidské jednání, morální podporu a ochotu pomoci v jakoukoli denní i noční hodinu. Velice si vážíme práce kolektivní sester Pokojného přístavu, jmenovitě paní Hany Komárkové. Když

tatínek minulý týden ve čtvrtek zemřel, byla to ona, která při nás stála a naposledy pomohla. S úctou

ŠEVČÍKOVI

Milá paní Foldynová,

přijměte upřímně zaplat Pán Bůh za krásné obvazy, známky

a pohledy. Vše došlo v pořádku. Prosím, vyřídte laskavě upřímný dík všem těm, kdo s vámi spolupracují. Každý první čtvrtek v měsíci je sloužena mše svatá za naše dobrodince, tedy i za Vás. S projevem vděčnosti a s pozdravem v Pánu.

M. BRYCHOVÁ,
Spol.sv. Vincence z Pauly v ČR

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v dubnu

O prázdninách oslaví své narozeniny naši zaměstnanci **Alena ČECHOVÁ, Jana FIALOVÁ, Hana GRYGARČÍKOVÁ, René HARASIM, Eva HARAZIMOVÁ, Růžena HONOVÁ, Václav HRBÁČ, Jana KONOPKOVÁ, Karel KOSTERA, Jiřina KREMSEROVÁ, Milan KRUMMER, Lucie LENKOVÁ, Vladimíra LHOTSKÁ, Petr LICHTBLAU, Pavel MARUŠÁK, Květoslava MARUŠÁKOVÁ, Renata MOLNÁROVÁ, Dana ONDŘEJOVÁ, Miloslav PÍPAL, Radana PLEVOVÁ, Roman POPOVSKÝ, Vilém PRÁŠIL, Tomáš RYCHLÝ, Eva SATKOVÁ, Stanislav SCHINDLER, Dagmar SLÍŽOVÁ, Hana STAŇKOVÁ, Milan SUROVČÍK, Renata TENGLEROVÁ, Petra THIEMLOVÁ, Kateřina TICHÁ, Pavel VEVERKA, Irena VLTAVSKÁ, Jana VOJTKOVÁ a Jana ŽÍDKOVÁ.** Všem oslavencům přejeme hodně štěstí, zdraví, lásky a mnoho pracovních úspěchů!

Redakce

* Krásné kulaté narozeniny oslaví 19. srpna naše milá **Růženka HONOVÁ**. Přejeme jí hodně radosti, hojnost Božího požehnání a dary Ducha svatého. Růženko, všechno nej nej!

Jana, Zuzka, Míša, Staňa

* V srpnu oslaví narozeniny a svátek skvělá kámoška a báječný člověk **Peťulka THIEMLOVÁ**. Hodně štěstí, zdraví, lásky a ať se Ti každý dobrý skutek mnohonásobně vrátí.

Iva

* Krásné narozeniny chceme Ti přát, ať máš spoustu lásky komu dát, ať štěstí a úsměv na tváři Tě na cestě životem provází. A když nebudeš vědět, jakou cestou se dát, poslechni své srdce, nemusíš se bát. Vše nejlepší k narozeninám naší milé kolegyni **Katce TICHÉ** přejí

Radka, Romana, Verča, Lucka, Katarína, Hanka

* Co krásnějšího může být, než sny o lásce ve dvou snít? Co vzácnějšího může být, než jeden pro druhého žít? Co více může člověk chtít, než lásku sňatkem završit? Dne 5. června uzavřela manželství naše kolegyně **Lucka Bedrichová** – nyní **LICHÁ**. Krásný život ve dvou přejí

Radka, Lucka, Romana, Verča, Hanka, Katarína

Vzpomínáme

* Letos poprvé neoslavíme narozeniny s otcem **Josefem VESELÝM**, který se narodil 28. července 1929. Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme.

* Se smutkem vzpomeneme 7. srpna na bývalou vedoucí a zakladatelku Chráněných dílen paní **Soňu RAŠKOVOU**, která toho dne v roce 2006 zemřela.

Charita Opava

••• Info servis

Informujeme

• Výlety s Neškolou

Na první polovinu prázdnin připravila Neškola pro maminky s dětmi několik zajímavých výletů do blízkého okolí Opavy. Ve středu 7. července je naplánována prohlídka stáji Hřebčína Albertovec, kam se pojedou vlakem. O týden později, 14. července, se uskuteční výlet do Vršovíc a Raduně. Cestou z jedné obce do druhé budou děti soutěžit, plnit různé úkoly a v raduňském zámeckém parku hledat poklad. Doprava městskou hromadnou dopravou. Ve středu 21. 7. se pojedou opět vlakem, a to do Aquaparku v Kravařích. Po řádném vymáchání ve vodě bude následovat dovádění na přilehlém dětském hřišti. A poslední červencovou středu 28. 7. je na programu návštěva Minizoo na Husově ulici v Opavě. Je vhodné přinést mrkev či suché pečivo ke krmení zvířátek. Na všechny výlety se můžete přihlásit na čísle: 733 676 707. S výjimkou období od 1. do 15. srpna bude Neškola v provozu po celé prázdniny.

• Zlepšují pracovní prostředí

Chráněné dílny sv. Josefa neustále zlepšují pracovní podmínky pro své zaměstnance. Důkazem jsou probíhající stavební úpravy místnosti, jež sloužila archivu, kde nyní bude nová keramická dílna. Ta nahradí nevyhovující prostory bývalé glazovny. Probouráním dojde k přímému propojení s hlavní keramickou dílnou. Odpadne tak nepřijemná venkovní trasa, kdy se výrobky ručně přenášely mezi jednotlivými pracovišti. Součástí nové dílny bude hrnčířský kruh, který dostane konečné důstojné místo. Společně s hlavní dílnou byla vymalována též vstupní chodba a schodiště do 1. patra.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktari. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava. Mše celebruje otec Mieczyslaw.